

Súd: Okresný súd Žilina
Spisová značka: 6Csp/88/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5116226876
Dátum vydania rozhodnutia: 19. 09. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Andrej Kekely
ECLI: ECLI:SK:OSZA:2017:5116226876.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Žilina v konaní pred samosudcom Mgr. Andrejom Kekelym v právnej veci žalobcu: BNP PARIBAS PERSONAL FINANCE SA, IČ: 542 097 902, so sídlom Boulevard Hausmann 1, 75 009 Paríž, Francúzska republika, konajúca na území Slovenskej republiky prostredníctvom BNP PARIBAS PERSONAL FINANCE SA, pobočka zahraničnej banky, IČO: 47 258 713, so sídlom Karadžičova 2, 821 08 Bratislava, právne zastúpená Advokátskou kanceláriou JUDr. Marek Czompoly s. r. o., so sídlom Ventúrska 16, 811 01 Bratislava, IČO: 47 234 547, proti žalovanému: B. I., C.. XX.XX.XXXX, D. S. O. XXXX/XX, XXX XX Ž., Š. L. O., o zaplatenie 395,42 eur s prísl. takto

rozhodol:

Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi sumu 319,10 eur spolu s úrokmi z omeškania vo výške 5,05 % ročne:

- zo sumy 283,19 eur od 06.05.2015 do zaplatenia a
 - zo sumy 35,91 eur od 16.05.2015 do zaplatenia,
- a to všetko do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

Žalobu v časti o zaplatenie sumy 76,32 eur spolu s úrokmi vo výške 23,56 % ročne zo sumy 326,15 eur od 06.05.2015 do zaplatenia a úrokmi z omeškania vo výške 5,05 % ročne:

- zo sumy 37,62 eur od 06.05.2015 do zaplatenia a
 - zo sumy 35,91 eur od 06.05.2015 do 15.05.2015,
- zamieta.

Žalobcovi proti žalovanému priznáva nárok na náhradu trov konania v rozsahu 16 %.

odôvodnenie:

1. Žalobca sa žalobou zo dňa 26.09.2016 doručenu Okresnému súdu Žilina dňa 21.10.2016 domáhal proti žalovanému vydania súdneho rozhodnutia, ktorým by bol žalovaný zaviazaný zaplatiť mu sumu 395,42 eur spolu s úrokom vo výške 23,56 % ročne zo sumy 326,15 eur od 06.05.2015 do zaplatenia a spolu s úrokmi z omeškania vo výške 5,05 % ročne zo sumy 356,72 eur od 06.05.2015 do zaplatenia a zároveň nahradiť mu trovy konania.

2. Pôvodný žalobca žalobu skutkovo odôvodnil tým, že s účinnosťou ku dňu 01.07.2016 došlo k cezhraničnému zlúčeniu obchodnej spoločnosti CETELEM SLOVENSKO, a. s., so sídlom Panenská 7, 812 36 Bratislava, IČO: 35 787 783 (ďalej aj ako „CS“) so žalobcom. SC v dôsledku cezhraničného zlúčenia zanikla zlúčením bez likvidácie a žalobca sa stal jej univerzálnym právnym nástupcom. Dňa 11.07.2014 uzavrel CS ako veriteľ so žalovaným ako dlžníkom zmluvu o spotrebiteľskom úvere podľa ust. zákona č. 129/2010 Z. z. Obsahom úverovej zmluvy bol záväzok CS poskytnúť žalovanému spotrebiteľský úver vo výške 359,10 eur na financovanie kúpy spotrebného tovaru u predajcu uvedeného na úverovej zmluve a súčasne záväzok žalovaného vrátiť poskytnutý úver spolu s dohodnutými úrokmi a poplatkami, a to formou 10 mesačných splátok vo výške 39,90 eur so splatnosťou prvej splátky dňa 15.08.2014. Podľa bodu 1.4. časti 1. zmluvy žalovaný súhlasil s tým, aby CS poukázal peňažné

prostriedky z úveru predajcovi, ktorý žalovanému predal tovar opísaný v základných podmienkach úverovej zmluvy. Na základe tohto súhlasu CS poskytol žalovanému úver tak, že uhradil požadované peňažné prostriedky na účet predajcu. Podľa bodu 2.1. časti 3. zmluvy sa žalovaný zaviazal riadne a včas splácať poskytnutý úver, a to formou dohodnutých pravidelných mesačných splátok, ak sa s CS nedohodol inak. CS použije splátku na úhradu splatných záväzkov klienta. Pri výpočte úrokov z úveru vychádza CS z roku s 365 dňami (v prípade prestupného roka s 366 dňami) a zo skutočného počtu dní. Žalovaný svoj záväzok splácať poskytnutý úver riadne a včas nesplnil. Napriek zmluvne dohodnutým splátkam poskytnutého úveru uhradil žalovaný CS doposiaľ len časť dlžnej sumy, a to sumu vo výške 40,- eur. Na predžalobné výzvy žalovaný nereagoval. V ďalšom žalobca poukázal na znenie bodu 4.1. časti 3. zmluvy, podľa ktorého v prípade ak klient nespláca poskytnutý úver riadne a včas, ak klient poskytol CS nepravdivé údaje, ak bolo na majetok klienta alebo manžela/manželku klienta začaté exekučné konanie, ak klient riadne a včas nespláca svoje ďalšie záväzky voči CS alebo iným veriteľom, je CS oprávnený: a) vyhlásiť mimoriadnu splatnosť úveru, t. j. požadovať splatenie úveru vrátane príslušných úrokov a poplatkov v lehote s účinnosťou, ktorú určí CS v oznámení o vyhlásení mimoriadnej splatnosti, b) odstúpiť od úverovej zmluvy s okamžitou platnosťou, c) vypovedať úverovú zmluvu; výpovedná doba je dva mesiace a začína plynúť v 1. deň kalendárneho mesiaca nasledujúceho po mesiaci, v ktorom bola klientovi výpoveď zaslaná, d) pozastaviť ďalšie čerpanie úveru. Ďalej žalobca viedol, že v dôsledku neplnenia dohodnutých splátok zo strany žalovaného CS vyhlásil dňa 05.05.2015 mimoriadnu splatnosť úveru, čím sa stal dlh žalovaného splatný v celom rozsahu. Podľa bodu 4.3. časti 3. zmluvy je CS oprávnený v prípade porušenia povinnosti splácať poskytnutý úver riadne a včas, požadovať od klienta zaplatenie úrokov z omeškania v zákonom stanovenej výške odo dňa nasledujúceho po dni, kedy došlo k omeškaniu klienta so splácaním úveru a nákladov spojených s uplatnením pohľadávky v zmysle ust. § 121 ods. 3 Občianskeho zákonníka a klient je povinný úroky z omeškania a náklady spojené s uplatnením pohľadávky zaplatiť. Podľa bodu 4.4. časti 3 zmluvy ku dňu účinnosti vyhlásenia mimoriadnej splatnosti úveru alebo odstúpenia od úverovej zmluvy alebo výpovede úverovej zmluvy je splatný celý dlh klienta voči CS. Nesplatená istina úveru je až do dňa jej úplného splatenia úročená podľa úrokovej sadzby dohodnutej v úverovej zmluve, t. j. klient je povinný zaplatiť úroky od doby poskytnutia úveru do vrátenia peňažných prostriedkov v celom rozsahu. Žalobca súčasne poukázal na znenie ust. § 369 a ust. § 502 ods. 1 Obchodného zákonníka, ust. § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka a ust. § 3 nariadenia Vlády SR č. 87/1995 Z. z. Žalobca napokon uviedol, že má žalovaný voči nemu ku dňu spisovania návrhu neuhradené záväzky po lehote splatnosti v celkovej výške 395,42 eur (z toho 326,15 eur titulom zvyšku úverovej istiny, 30,57 eur titulom dlžných úrokov z úveru, 38,70 eur titulom nákladov spojených s uplatnením pohľadávky). Okrem toho je žalovaný povinný zaplatiť mu úroky z dlžnej úverovej istiny vo výške 23,56 % ročne zo sumy 326,15 eur od 06.05.2015 do zaplatenia a úroky z omeškania vo výške 5,05 % ročne zo sumy 356,72 eur od 06.05.2015 do zaplatenia (úroky z omeškania si neuplatňuje zo sumy nákladov spojených s uplatnením pohľadávky).

3. Žalovaný sa k doručenej žalobe spolu s jej prílohami podľa ust. § 116 ods. 2 CSP, aj napriek výzve súdu doručenej mu podľa ust. § 111 ods. 3 v spojení s ust. § 116 ods. 3 a ust. § 106 písm. a) CSP písomne nevyjadril.

4. Podľa ust. § 219 ods. 3 CSP, vo veciach, v ktorých súd rozhoduje rozsudkom bez nariadenia pojednávania, oznámi miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku na úradnej tabuli súdu a na webovej stránke príslušného súdu v lehote najmenej päť dní pred jeho vyhlásením. Ak o to strana požiada, súd jej oznámi miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku aj elektronickými prostriedkami.

5. Podľa ust. § 297 písm. b) CSP, súd na prejednanie sporu nariadi pojednávanie. Pojednávanie nie je potrebné nariadiť, ak ide iba o otázku jednoduchého právneho posúdenia veci, skutkové tvrdenia strán nie sú sporné a hodnota sporu bez príslušenstva neprevyšuje 1 000 eur.

6. Vzhľadom k tomu, že v danej veci išlo o spotrebiteľský spor s hodnotou do 1.000,- eur (vrátane), ako aj vzhľadom k tomu, že v danom prípade išlo o otázku jednoduchého právneho posúdenia veci a skutkové tvrdenia žalobcu žalovaný nenamietal, súd v zmysle ust. § 297 písm. b) CSP vo veci rozhodol bez nariadenia pojednávania a verejne vyhlásil tento rozsudok dňa 19.09.2017, pričom miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku oznámil na úradnej tabuli a webovej stránke súdu dňa 12.09.2017.

7. Súd tak na základe žalobcom produkovaných dôkazov dospel k nasledovným skutkovým zisteniam, pričom vec posúdil podľa nižšie uvedených ustanovení právnych predpisov a dospel k nasledovným záverom.

8. Podľa výpisu z Obchodného registra Okresného súdu Bratislava I odd.: Sa, vložka č.: 2435/B zo dňa 24.08.2016 (na č. I. 17 spisu) vyplýva, že CS bol na základe uznesenia Okresného súdu Bratislava I č. k. 34Exre/311/2016-9 zo dňa 16.08.2016 a v zmysle ust. § 69aa ods. 8 Obchodného zákonníka vymazaný z obchodného registra, a to ku dňu 30.06.2016, na základe oznámenia Súdnej kancelárie

Obchodného súdu v Paríži zo dňa 22.07.2016, z ktorého vyplýva, že v súlade s ust. čl. R.123-74-1 Obchodného zákonníka v spojení s ust. čl. 13 Smernice Európskeho parlamentu a Rady 2005/56/ES zo dňa 26. októbra 2005 o cezhraničných zlúčeníach alebo splynutiach kapitálových spoločností, došlo s účinnosťou ku dňu 30.06.2016 k cezhraničnému zlúčeniu medzi spoločnosťou BNP PARIBAS PERSONAL FINANCE SA (akciovou spoločnosťou) zapísanou v obchodnom registri Paríž pod číslom 542 097 902 RCS Paris a CS

9. V zmysle ust. § 69 ods. 3 v spojení s ust. § 69aa ods. 10 Obchodného zákonníka prešlo na BNP PARIBAS PERSONAL FINANCE SA ako na univerzálného sukcesora (právneho nástupcu) imanie CS (teda vrátane žalovanej pohľadávky s jej príslušenstvom).

10. Zo zmluvy označenej ako zmluva o spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXXXXXXXXXX datovanej dňa 11.07.2014 (ďalej len „Zmluva“) vyplýva, že túto Zmluvu uzatvoril CS a žalovaný, pričom obsahom záväzku CS bolo poskytnúť v prospech žalovaného viazaný spotrebiteľský úver (hromadný nákup čierneho elektra) vo výške 359,10 eur a obsahom záväzku žalovaného bola najmä povinnosť poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť spolu s dojednaným úrokom vo výške 23,56 % ročne v rovnomerne rozvrhnutých 10-tich mesačných splátkach po 39,90 eur, splatných vždy k 15. dňu v príslušnom mesiaci so splatnosťou prvej splátky 15.08.2014 a s konečnou splatnosťou 15.05.2015. RPMN poskytnutého spotrebiteľského úveru bola uvedená vo výške 26,27 %, pričom v zmluve bola uvedená tiež priemerná RPMN pre zodpovedajúci typ úveru 45,02 %, celková čiastka k zaplateniu 399,- eur.

11. Podľa ust. bodu 1.4. časti 1. zmluvy žalovaný súhlasil s tým, aby CS poukázal peňažné prostriedky z úveru predajcovi, ktorý žalovanému predal tovar alebo službu uvedenú v základných podmienkach zmluvy.

12. Podľa ust. bodu 2.1. časti 3. zmluvy žalovaný bol povinný riadne a včas splácať poskytnutý úver, a to formou dohodnutých pravidelných mesačných splátok, ak sa s CS nedohodol inak. CS použije splátku na úhradu splatných záväzkov klienta. Pri výpočte úrokov z úveru vychádza CS z roku s 365 dňami (v prípade prestupného roka s 366 dňami) a zo skutočného počtu dní.

13. Podľa ust. bodu 4.1. písm. a) časti 3. zmluvy v prípade, ak klient nespláca poskytnutý úver riadne a včas, ak klient poskytol CS nepravdivé údaje, ak bolo na majetok klienta alebo manžela/manželku klienta začaté exekučné konanie, ak klient riadne a včas nespláca svoje ďalšie záväzky voči CS alebo iným veriteľom, je CS oprávnený: a) vyhlásiť mimoriadnu splatnosť úveru, t. j. požadovať splatenie úveru vrátane príslušných úrokov a poplatkov v lehote s účinnosťou, ktorú určí CS v oznámení o vyhlásení mimoriadnej splatnosti.

14. Podľa ust. bodu 4.4. časti 3 zmluvy ku dňu účinnosti vyhlásenia mimoriadnej splatnosti úveru alebo odstúpenia od úverovej zmluvy alebo výpovede úverovej zmluvy je splatný celý dlh klienta voči CS. Nesplatená istina úveru je až do dňa jej úplného splatenia úročená podľa úrokovej sadzby dohodnutej v úverovej zmluve, t. j. klient je povinný zaplatiť úroky od doby poskytnutia úveru do vrátenia peňažných prostriedkov v celom rozsahu.

15. V Obchodnom registri Okresného súdu Bratislava I oddiel: Sa, vložka č. 2435/B bol pod touto spis. zn. zapísaný CS ako právnická osoba s predmetom podnikania mimo iného aj poskytovanie úverov z vlastných zdrojov.

16. Súd v ďalšom považoval za nesporné tvrdenie žalobcu aj s poukazom na predložené potvrdenie odfinancovania peňažných prostriedkov registrovaných na úverovom prípade č. XXXXXXXXXXXXXXXX, že CS žalovanému dňa 27.08.2014 poskytol na účet predajcu tovaru sumu 359,10 eur.

17. Súd v ďalšom považoval za nesporné tvrdenie žalobcu aj s poukazom na predložené potvrdenie prijatia splátok registrovaných na úverovom prípade č. XXXXXXXXXXXXXXXX, že žalovaný na predmetný úverový prípad vykonal nasledovnú úhradu dňa 15.09.2014 v sume 40,- eur.

18. Podľa výpisu z úverového účtu boli predpísané na úhradu žalovanému titulom nákladov spojených s uplatnením pohľadávky: dňa 03.11.2014 suma 6,90 eur, dňa 14.11.2014 suma 11,90 eur a dňa 01.12.2014 suma 19,90 eur.

19. Listom označeným ako „Oznámenie o vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru č. XXXXXXXXXXXXXXXX“ zo dňa 08.05.2015 CS vzhľadom na to, že žalovaný poskytnutý úver nesplácal riadne a včas, a to ani po opakovaných výzvach na úhradu, vyhlásil mimoriadnu splatnosť úveru v zmysle úverovej zmluvy ku dňu 05.05.2015, ku ktorému dňu sa mal záväzok žalovaného stať splatný v celom rozsahu. CS tak vyzýval žalovaného na úhradu sumy 395,42 eur pozostávajúcej z: istiny úveru vo výške 326,15 eur, dlžných úrokov, poplatkov a poistného vo výške 30,57 eur a nákladov spojených s uplatnením pohľadávky vo výške 38,70 eur. Podľa doručeníek listových zásielok CS, sa zásielka CS doručovaná žalovanému na adresu S. XX, XXX XX Ž. vrátila CS poštovým doručovateľom s poznámkou, že adresát je na uvedenej adrese neznámy a zásielka CS doručovaná žalovanému na adresu O. XX,

XXX XX Ž. vrátila CS poštovým doručovateľom s poznámkou, že adresát si zásielku v odbernej lehote končiacej dňa 31.05.2015 neprevzal.

20. Podľa ust. § 1 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov, v znení účinnom od 11.06.2010 do 31.03.2015, tento zákon upravuje práva a povinnosti súvisiace s poskytovaním spotrebiteľského úveru na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere, podmienky poskytovania spotrebiteľského úveru, náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere, spôsob výpočtu celkových nákladov spotrebiteľa spojených s poskytovaním spotrebiteľského úveru a ďalšie opatrenia na ochranu spotrebiteľa.

21. Podľa ust. § 1 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. v znení zákona č. 106/2014 Z. z. účinnom od 01.06.2014 do 22.12.2015, spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi. Spotrebiteľský úver podľa tohto zákona nemožno poskytnúť finančnými prostriedkami v hotovosti.

22. Podľa ust. § 2 písm. a) zákona č. 129/2010 Z. z. v znení zákona č. 394/2011 Z. z. účinnom od 01.12.2011, na účely tohto zákona sa rozumie spotrebiteľom fyzická osoba, ktorá nekoná v rámci predmetu svojho podnikania alebo povolania [5a) napríklad zákon Slovenskej národnej rady č. 138/1992 Zb. o autorizovaných architektoch a autorizovaných stavebných inžinieroch v znení neskorších predpisov, zákon č. 586/2003 Z. z. o advokácii a o zmene a doplnení zákona č. 455/1991 Zb. o živnostenskom podnikaní (živnostenský zákon) v znení neskorších predpisov].

23. Podľa ust. § 2 písm. b), d), h), i), j) a l) zákona č. 129/2010 Z. z., v znení účinnom od 11.06.2010 do 22.12.2015, na účely tohto zákona sa rozumie b) veriteľom fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá ponúka alebo poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojej podnikateľskej činnosti, d) zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom, g) celkovými nákladmi spotrebiteľa spojenými so spotrebiteľským úverom všetky náklady vrátane úrokov, provízií, daní a poplatkov akéhokoľvek druhu, ktoré musí spotrebiteľ zaplatiť v súvislosti so zmluvou o spotrebiteľskom úvere a ktoré sú veriteľovi známe, okrem notárskych poplatkov; do celkových nákladov patria aj náklady na doplnkové služby súvisiace so zmluvou o spotrebiteľskom úvere, a to najmä poistné, ak spotrebiteľ musí navyše uzavrieť zmluvu o poskytnutí takejto doplnkovej služby, aby získal spotrebiteľský úver alebo aby ho získal za ponúkaných podmienok, h) celkovou čiastkou, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, súčet celkovej výšky spotrebiteľského úveru a celkových nákladov spotrebiteľa spojených so spotrebiteľským úverom, i) ročnou percentuálnou mierou nákladov celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom, vyjadrené ako ročné percento z celkovej výšky spotrebiteľského úveru podľa § 19, j) úrokovou sadzbou spotrebiteľského úveru úroková sadzba vyjadrená ako fixné alebo variabilné percento, ktoré sa na ročnom základe uplatňuje z výšky čerpaného spotrebiteľského úveru, l) celkovou výškou spotrebiteľského úveru maximálna výška alebo súčet všetkých finančných prostriedkov poskytnutých na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere.

24. Podľa ust. § 9 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z., v znení účinnom od 11.06.2010, zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu. Každá zmluvná strana dostane najmenej jedno jej vyhotovenie v listinnej podobe alebo na inom trvanlivom médiu, ktoré je dostupné spotrebiteľovi.

25. Podľa ust. 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. v znení zákona č. 394/2011 Z. z. účinnom od 01.12.2011 do 31.03.2015, zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka (§ 52 až 60 Občianskeho zákonníka v znení neskorších predpisov) musí obsahovať tieto náležitosti: a) druh spotrebiteľského úveru, b) obchodné meno, sídlo a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o právnickú osobu, alebo meno, priezvisko, miesto podnikania alebo adresu trvalého pobytu a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o fyzickú osobu; ak je spotrebiteľský úver ponúkaný alebo zmluva o spotrebiteľskom úvere uzavieraná prostredníctvom finančného agenta, zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahuje aj údaje o ňom v rozsahu údajov ako u veriteľa, podľa toho, či ide o finančného agenta právnickú osobu alebo fyzickú osobu, c) adresu predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť, d) meno, priezvisko a adresu trvalého pobytu spotrebiteľa, e) identifikáciu osoby, ktorej vlastnícke právo k tovaru alebo službe neprechádza na spotrebiteľa okamihom odovzdania a prevzatia tovaru alebo služby, a podmienky nadobudnutia vlastníckeho práva k tomuto tovaru alebo službe spotrebiteľom, f) dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru, g) celkovú výšku a konkrétnu menu spotrebiteľského úveru a podmienky upravujúce jeho čerpanie, h) opis tovaru alebo služby, na ktoré sa zmluva o spotrebiteľskom úvere vzťahuje, a cenu tovaru alebo služby, ak ide o spotrebiteľský úver vo forme odloženej platby za tovar

alebo poskytnutú službu alebo ak ide o zmluvu o viazanom spotrebiteľskom úvere, i) úrokovú sadzbu spotrebiteľského úveru, podmienky, ktoré upravujú jej uplatňovanie, index alebo referenčnú úrokovú sadzbu, na ktorý je výška úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru naviazaná, ako aj časové obdobia, v ktorých dochádza k zmene výšky úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru, podmienky a spôsob vykonania tejto zmeny; ak sa za rôznych podmienok uplatňujú rôzne úrokové sadzby spotrebiteľského úveru, uvádzajú sa tieto informácie o všetkých uplatniteľných úrokových sadzbách spotrebiteľského úveru, j) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov, k) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia, l) právo spotrebiteľa vyžiadať si výpis z účtu vo forme amortizačnej tabuľky podľa odseku 5, ak sa amortizuje istina na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere na dobu určitú, a to bezplatne a kedykoľvek počas celej doby trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere, m) súhrnný prehľad, ktorý obsahuje lehoty a podmienky splácania úrokov a súvisiacich pravidelných a nepravidelných poplatkov, ak sa poplatky a úroky majú platiť bez amortizácie istiny, n) prípadne poplatky za vedenie jedného alebo viacerých účtov, na ktorých sa zaznamenávajú platobné transakcie a čerpania, ak je otvorenie účtu povinné, spoločne s poplatkami za používanie platobných prostriedkov na platobné transakcie a čerpania a inými poplatkami vyplývajúcimi zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere a podmienkami, za akých sa tieto poplatky môžu zmeniť, o) úrokovú sadzbu, ktorá sa použije v prípade omeškania spotrebiteľa s platením splátok, a spôsob jej úpravy a prípadné poplatky pri neplnení zmluvy o spotrebiteľskom úvere, p) upozornenie týkajúce sa následkov nesplácania spotrebiteľského úveru, q) veriteľom vyžadované ručenie alebo poistenie, r) výšku poplatkov hradených spotrebiteľom za úkony notára, ak sú veriteľovi známe, s) informácie o právach podľa § 15 a podmienky ich uplatnenia, t) právo na splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti, postup pri takom splatení spotrebiteľského úveru a spôsob určenia výšky poplatku za splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti podľa § 16, u) spôsob zániku záväzku zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere, v) informáciu o možnosti mimosúdneho riešenia sporov zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere, w) právo na odstúpenie od zmluvy o spotrebiteľskom úvere, lehotu, počas ktorej možno toto právo uplatniť, a ďalšie podmienky jeho vykonania vrátane informácie o povinnosti spotrebiteľa zaplatiť čerpanú istinu a príslušný úrok podľa § 13 ods. 3, ako aj o výške úroku za deň alebo o spôsobe jej výpočtu, x) názov a adresu príslušného kontrolného orgánu podľa § 23, y) priemernú hodnotu ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver platnú k dňu podpisu zmluvy o spotrebiteľskom úvere, zverejnenú podľa § 21 ods. 2 za príslušný kalendárny štvrtrok; platnou priemernou hodnotou ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver pri zmluvách o spotrebiteľskom úvere uzatvorených do 15 kalendárnych dní po zverejnení priemernej hodnoty ročnej percentuálnej miery nákladov za príslušný kalendárny štvrtrok je priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver za predchádzajúci kalendárny štvrtrok.

26. Podľa ust. § 11 ods. 1 písm. b) zákona č. 129/2010 Z. z. v znení zákona č. 352/2012 Z. z. účinnom od 01.01.2013 do 31.03.2015, poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y).

27. Podľa ust. § 52 ods. 1 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník (ďalej len „OZ“) v znení zákona č. 568/2007 Z. z. účinnom od 01.01.2008, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

28. Podľa ust. § 52 ods. 2 OZ v znení zákona č. 568/2007 Z. z. účinnom od 01.01.2008 do 31.03.2015, ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné.

29. Podľa ust. § 52 ods. 3 OZ v znení zákona č. 568/2007 Z. z. účinnom od 01.01.2008, dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

30. Podľa ust. § 52 ods. 4 OZ v znení zákona č. 379/2008 Z. z. účinnom od 01.11.2008, spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

31. Podľa ust. § 53 ods. 9 OZ v znení zákona č. 161/2011 Z. z. účinnom od 01.07.2011, ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa §

565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

32. Podľa ust. § 121 ods. 3 OZ, príslušenstvom pohľadávky sú úroky, úroky z omeškania, poplatok z omeškania a náklady spojené s jej uplatnením.

33. Podľa ust. § 517 ods. 2 OZ v znení zákona č. 509/1991 Zb. účinnom od 01.01.1992, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

34. Podľa ust. § 565 OZ v znení zákona č. 509/1991 Zb. účinnom od 01.01.1992, ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky.

35. Podľa ust. § 3 nariadenia Vlády SR č. 87/1995 Z. z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka v znení nariadenia Vlády SR č. 30/2013 Z. z. účinnom od 01.02.2013, výška úrokov z omeškania je o päť percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky (§ 17 ods. 1 zákona č. 659/2007 Z.z. o zavedení meny euro v Slovenskej republike a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov) platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

36. Podľa ust. § 1 ods. 2 zákona č. 513/1991 Zb. Obchodný zákonník (ďalej len „ObZ“), právne vzťahy uvedené v odseku 1 sa spravujú ustanoveniami tohto zákona. Ak niektoré otázky nemožno riešiť podľa týchto ustanovení, riešia sa podľa predpisov občianskeho práva. Ak ich nemožno riešiť ani podľa týchto predpisov, posúdia sa podľa obchodných zvyklostí, a ak ich niet, podľa zásad, na ktorých spočíva tento zákon.

37. Podľa ust. § 261 ods. 6 písm. d) zákona č. 513/1991 Zb. ObZ v znení zákona č. 9/2013 Z. z. účinnom od 01.02.2013, touto časťou zákona sa spravujú bez ohľadu na povahu účastníkov záväzkové vzťahy zo zmluvy o predaji podniku alebo jeho častí (§ 476), zmluvy o úvere (§ 497), zmluvy o kontrolnej činnosti (§ 591), zasielateľskej zmluvy (§ 601), zmluvy o prevádzke dopravného prostriedku (§ 638), zmluvy o tichom spoločenstve (§ 673), zmluvy o otvorení akreditívu (§ 682), zmluvy o inkase (§ 692), zmluvy o bankovom uložení veci (§ 700), zmluvy o bežnom účte (§ 708) a zmluvy o vkladovom účte (§ 716).

38. Podľa ust. § 324 ods. 1 ObZ, záväzok zanikne, ak sa veriteľovi splní včas a riadne.

39. Podľa ust. § 365 ods. 1 ObZ v znení zákona č. 9/2013 Z. z. účinnom od 01.02.2013, dlžník je v omeškani, ak nesplní riadne a včas svoj záväzok, a to až do doby poskytnutia riadneho plnenia alebo do doby, keď záväzok zanikne iným spôsobom.

40. Podľa ust. § 369 ods. 1 ObZ v znení zákona č. 9/2013 Z. z. účinnom od 01.02.2013, ak je dlžník v omeškani so splnením peňažného záväzku alebo jeho časti, vzniká veriteľovi, ktorý si splnil svoje zákonné a zmluvné povinnosti, právo požadovať z nezaplatenej sumy úroky z omeškania vo výške dohodnutej v zmluve, a to bez potreby osobitného upozornenia.

41. Podľa ust. § 369 ods. 3 ObZ v znení zákona č. 9/2013 Z. z. účinnom od 01.02.2013, ak záväzok vznikol zo spotrebiteľskej zmluvy a dlžníkom je spotrebiteľ, možno dohodnúť úroky z omeškania najviac do výšky ustanovenej podľa predpisov občianskeho práva.

42. Podľa ust. § 497 ObZ, zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

43. Z vykonaného dokazovania mal tak súd za preukázané, že medzi CS a žalovaným vznikol právny vzťah na základe vyššie uvedenej uzavretej Zmluvy zo dňa 11.07.2014. Aj s poukazom na to, že zo strany CS išlo o činnosť v zmysle ust. § 2 ods. 2 ObZ a zo strany žalovaného pri uzatváraní zmluvy nešlo o konanie v rámci predmetu jeho podnikania alebo povolania, pričom išlo o dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov žalovanému, súd dospel k záveru, že medzi účastníkmi Zmluvy vznikol právny vzťah v zmysle príslušných ust. zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov a rovnako v zmysle ust. § 52 a nasl. OZ. Keďže zmluva o spotrebiteľskom úvere nie je zvláštnym zmluvným typom, spotrebiteľský úver môže byť dohodnutý v podobe rôznych typov zmlúv, napr. v zmluve o úvere podľa ust. § 497 ObZ, v zmluve o pôžičke podľa ust. § 657 OZ, v kúpnej zmluve podľa ust. § 588 OZ a pod. Súd sa tak v ďalšom zaoberal otázkou, o aký zmluvný typ v tomto prípade išlo. S poukazom na vyššie uvedené, mal súd za to, že v danom prípade CS so žalovaným uzavreli zmluvu o úvere podľa ust. § 497 ObZ.

44. Súd tak vychádzal z toho, že CS svoju povinnosť podľa ust. § 497 ObZ splnil poskytnutím peňažnej sumy 359,10 eur v prospech žalovaného na účet jeho veriteľa predajcu tovaru v zmysle ust. bodu 1.4. časti 1. Zmluvy dňa 27.08.2014 s tým, že žalovaný sa mal zaviazat vrátiť CS túto sumu zvýšenú o úrok

vo výške 23,56 % ročne, t. j., že žalovaný sa mal zaviazat' zaplatiť CS celkovo sumu 399,- eur (celková čiastka k zaplaceniu), a to v 10-tich mesačných splátkach vo výške 39,90 eur.

45. Súd však poukazuje na to, že dotknutá Zmluva uzavretá medzi jej účastníkmi neobsahovala náležitosti podľa cit. ust. § 9 ods. 2 písm. k) zákona č. 129/2010 Z. z. o výške splátok istiny a úrokov, ktoré mal žalovaný CS zaplatiť. Aj keď bola v Zmluve explicitne uvedená celková výška každej mesačnej splátky v sume 39,90 eur, úroková sadzba 23,56 % ročne, ako aj celková čiastka k zaplaceniu v sume 399,- eur [ktorá bola súčinom mesačnej splátky vo výške 39,90 eur a počtu splátok], nikde však v Zmluve nebola uvedená výška splátok zvlášť čo do istiny a čo do úroku, t. j. časť každej mesačnej splátky, ktorá mala zodpovedať sume započítanej na splatenie istiny a na splatenie úroku. Na tomto nemôže nič zmeniť ani skutočnosť, že žalobca súdu produkoval listinu (plán amortizácie), z ktorej takéto údaje vyplývajú, avšak takáto listina nebola prílohou Zmluvy, ktorá by bola jej neoddeliteľnou súčasťou a na ktorú by Zmluva odkazovala a bola nepochybne vyhotovená až po uzavretí Zmluvy (je datovaná dňa 24.07.2017). Keďže bol nepochybne žalovanému poskytnutý spotrebiteľský úver vo výške 359,10 eur, je však v zmysle cit. ust. § 11 ods. 1 písm. b) zákona č. 129/2010 Z. z. v znení platnom v čase uzavretia Zmluvy Zmluva aj napriek chýbajúcim podstatným náležitostiam platná, ale rovnako v zmysle uvedeného cit. ustanovenia sa poskytnutý spotrebiteľský úver považuje za bezúročný a bez poplatkov. Preto tak bolo povinnosťou žalovaného CS vrátiť len poskytnutú peňažnú sumu 359,10 eur, a to v 10-tich rovnomerných mesačných splátkach vo výške 35,91 eur ($359,10 \text{ eur} / 10 = 35,91 \text{ eur}$) so splatnosťou prvej splátky dňa 15.08.2014 a poslednej dňa 15.05.2015 a pri splatnosti 2. až 9. splátky 15. dňa príslušného mesiaca.

46. Na závere uvedenom v predchádzajúcom odseku odôvodnenia tohto rozsudku nič nemení ani rozsudok Súdneho dvora EÚ vo veci C-42/15 Home Credit Slovakia, a.s., proti Kláre Bíróovej zo dňa 09.11.2016. Súdny dvor EÚ totiž vykladá jedine a výlučne právo Európskej únie a ako taký nikdy nie je oprávnený poskytovať výklad práva vnútroštátneho. V súlade s týmto Súdny dvor EÚ aj vo veci C-42/15 poskytol výlučne výklad smernice Európskeho parlamentu a Rady č. 2008/48/ES o zmluvách o spotrebiteľskom úvere a o zrušení smernice Rady 87/102/EHS (ďalej len „Smernica“) a v žiadnom prípade sa nemohol a ani sa nevyjadroval k výkladu zákona č. 129/2010 Z. z. Výklad vnútroštátneho práva poskytujú totiž výlučne vnútroštátne súdy. Súd pripúšťa, že vnútroštátna právna úprava zakotvená v ust. § 9 ods. 2 písm. k) v spojení s ust. § 11 ods. 1 písm. a) [toho času písm. b)] zákona č. 129/2010 Z. z. je v rozpore s obsahom Smernice [vyloženej Súdnym dvorom EÚ, podľa ktorého: „Článok 10 ods. 2 písm. h) a i) Smernice sa majú vykladať v tom zmysle, že zmluva o úvere na dobu určitú stanovujúca amortizáciu istiny po sebe nasledujúcimi splátkami nemusí vo forme amortizačnej tabuľky spresňovať, aká časť každej splátky bude započítaná na vrátenie tejto istiny. Tieto ustanovenia v spojení s článkom 22 ods. 1 tejto Smernice bránia tomu, aby členský štát stanovil takúto povinnosť vo svojej vnútroštátnej právnej úprave; Článok 23 Smernice sa má vykladať v tom zmysle, že nebráni tomu, aby členský štát vo svojej vnútroštátnej právnej úprave stanovil, že v prípade, ak zmluva o úvere neobsahuje všetky náležitosti uvedené v článku 10 ods. 2 tejto Smernice, táto zmluva sa bude považovať za zmluvu o úvere bez úrokov a poplatkov, pokiaľ ide o okolnosť, ktorej neuvedenie môže spochybníť možnosť spotrebiteľa posúdiť rozsah svojho záväzku.“], avšak tento konflikt automaticky neznamená prednosť uplatnenia Smernice pred vnútroštátnou právnou normou. V takom prípade totiž vnútroštátny súd je povinný skúmať, či môže Smernici priznať priamy účinok a ak jej priamy účinok priznať nemôže, tak či jej môže priznať aspoň nepriamy účinok (teda vykladať zákon eurokonformne), alebo napokon, či jej takýto nepriamy účinok priznať nemôže. Otázka priameho účinku smerníc sa vo všeobecnosti v podstate týka vymedzenia podmienok, za ktorých vnútroštátne orgány môžu určitú normu práva Únie aplikovať priamo, bezprostredne, na prípad, ktorý riešia. Zásadne platí zákaz horizontálneho priameho účinku smernice spočívajúci v tom, že žiadne ustanovenie smernice zaručujúce jednotlivcovi práva alebo ukladajúce povinnosti ako také sa nemôže použiť v rámci sporu, v ktorom stoja proti sebe výhradne jednotlivci (pozn.: priamy účinok je tak v zásade možný len v spore medzi jednotlivcom a štátom, kedy sa jednotlivec dovoľá svojho práva vyplývajúceho zo smernice priamo voči štátu ako subjektu zodpovednému za nesprávne implementovanie smernice). [k tomu napr. rozsudok Súdneho dvora EÚ vo veci C-152/84 zo dňa 26.2.1986, rozsudok Súdneho dvora EÚ v spojených veciach C-397/01 až C-403/01 zo dňa 05.10.2004] Z uvedeného vyplýva, že v prejednávanej veci (t. j. v spore medzi jednotlivcami: žalobcom a žalovaným, súd Smernici nemohol priznať priamy horizontálny účinok. Nepriamy účinok smernice v zmysle judikatúry Súdneho dvora EÚ (napr. rozsudok vo veci C-14/83 zo dňa 10.4.1984) znamená, že vnútroštátne súdy sú povinné vykladať vnútroštátne právo vo svetle znenia a účelu smernice, pričom tento výklad nie je absolútny (nejedná sa totiž o priamy účinok), ale je obmedzený rozsahom a medzami. Nejedná sa totižto (ako už bolo uvedené) o priamy účinok smernice, kedy je vnútroštátne právo vypustené a doslova nahradené smernicou a teda v prípade nepriameho účinku vnútroštátne právo ostáva naďalej v platnosti, nemôže byť vypustené na úkor

smernice, vnútroštátny súd ho berie v plnom rozsahu v úvahu a vykladá ho, len musí skúmať, či ho môže vykladať eurokonformne. Povinnosť vnútroštátneho sudcu odvolávať sa na obsah smernice pri výklade a uplatňovaní relevantných ustanovení vnútroštátneho práva je obmedzená všeobecnými zásadami práva, najmä právnou istotou a zákazom retroaktivity a nemôže slúžiť ako základ pre výklad contra legem vnútroštátneho práva (k tomu analogicky rozsudok Súdneho dvora EÚ vo veci C-105/03 zo dňa 16.06.2005, obdobne rozsudok vo veci C-268/06 zo dňa 15.04.2008) Vzhľadom na explicitné znenie ust. § 9 ods. 2 písm. k) zákona č. 129/2010 Z. z. v časti členenia splátok na splátky istiny, splátky úrokov a splátky poplatkov, by súdy, ak by po rozsudku Súdneho dvora EÚ vo veci C42-15 vyložili toto ustanovenie vnútroštátneho práva eurokonformne tak, že zmluva nemusí obsahovať členenie splátok na splátky istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadne v otázke, kedy je zmluva o úvere bezúročná a bez poplatkov, nahradili by doslova vnútroštátne právo Smernicou (čo je postup typický pre priamy účinok). Nakoľko sa ale jedná o spory medzi jednotlivcami, priamy účinok je vylúčený a teda je možné uvažovať iba o účinku nepriamom, takýto postup však nebude možný, pretože by sa jednalo o výklad práva contra legem [resp. v rozpore s doterajšou ustálenou rozhodovacou praxou súdov, pokiaľ ide o výklad znenia ust. § 9 ods. 2 písm. k) zákona č. 129/2010 Z. z., čo by zároveň neprípustným spôsobom zasiahlo do princípu právnej istoty; napr. rozsudky Najvyššieho súdu SR spis. zn. 7Sžo/61/2015 zo dňa 28.06.2016 a spis. zn. 3Cžo/19/2012 zo dňa 12.03.2013, rozsudky Krajského súdu v Žiline č. k. 5Co/190/2016 zo dňa 25.10.2016, č. k. 5Co/203/2016-89 zo dňa 25.10.2016, spis. zn. 5Co/214/2016 zo dňa 28.06.2016, č. k. 7Co/61/2017-126 zo dňa 26.04.2017, č. k. 7Co/441/2015-72 zo dňa 19.08.2015, č. k. 8Co/267/2016-132 zo dňa 31.03.2017, č. k. 10Co/720/2015 zo dňa 30.06.2016, č. k. 10Co/346/2016-92 zo dňa 29.11.2016, č. k. 11Co/31/2016-85 zo dňa 16.02.2016, uznesenie Krajského súdu v Žiline č. k. 9Co/214/2016-91 zo dňa 30.06.2016, rozsudky Okresného súdu Žilina č. k. 6C/138/2014-35 zo dňa 31.08.2015, č. k. 6C/366/2014-64 zo dňa 18.09.2015, č. k. 6C/230/2014-32 zo dňa 27.10.2015, č. k. 6C/125/2014-39 zo dňa 18.12.2015, č. k. 6C/151/2014-33 zo dňa 18.12.2015, č. k. 6C/195/2015-53 zo dňa 18.12.2015, č. k. 6C/253/2014-37 zo dňa 09.02.2016, č. k. 6C/193/2014-81 zo dňa 19.02.2016].

47. Preto pokiaľ sa žalobca domáhal zaplata sumy dlžných úrokov vo výške 30,57 eur s príslušenstvom (úrokmi z omeškania vo výške 5,05 % ročne zo sumy 30,57 eur od 06.05.2015 do zaplata), ako aj úroku vo výške 23,56 % ročne zo sumy 326,15 eur od 06.05.2015 do zaplata, súd pre neexistenciu právneho základu vzniku takéhoto nároku žalobcu (ako univerzálneho sukcesora CS podľa odseku č. 9 odôvodnenia tohto rozsudku) žalobu v tejto časti bez ďalšieho zamietol. Súčasne, pokiaľ CS započítaval platbu žalovaného v sume 40,- eur čiastočne aj na úhradu úroku, ako to vyplýva z výpisu z úverového účtu, robil tak neoprávnené a tieto platby tak bolo pre účely tohto rozhodnutia potrebné započítať na úhradu dlžnej istiny úveru.

48. Žalovaný tak, ako už bolo vyššie uvedené, mal povinnosť CS zaplatiť celkovo sumu 359,10 eur [celková výška spotrebiteľského úveru] v 10-tich splátkach vo výške 35,91 eur s vyššie uvedenou splatnosťou. Aj keď žalovaný zaplatil len 1. splátku splatnú dňa 15.08.2014 a časť druhej splátky splatnej dňa 15.09.2014 v rozsahu sumy 4,09 eur, a teda sa dostal do omeškania s plnením jeho peňažného záväzku zo zmluvy platiť splátky riadne a včas už dňom 16.09.2014, súd mal za to, že právny úkon CS, ktorý mal vyvolať účinky okamžitej splatnosti celého záväzku žalovaného zo zmluvy (mimoriadnu splatnosť), nebol v súlade s cit. ust. § 53 ods. 9 OZ, keďže žalobca v konaní nepreukázal (a ani len netvrdil), že by CS v zmysle cit. ust. § 53 ods. 9 OZ upozornila žalovaného ako spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva (podľa ust. § 565 OZ). Už len z tohto dôvodu bolo potrebné považovať právny úkon CS - vyvolanie mimoriadnej splatnosti úveru za neplatný právny úkon pre rozpor so zákonom podľa ust. § 39 OZ. Navyše súd poukazuje na to, že CS doručil žalovanému tento úkon do dispozičnej sféry až po splatnosti poslednej splátky úveru, t. j. po 15.05.2015 (posledným dňom odbernej lehoty zásielky adresovanej žalovanému na adresu Severná 35, 010 01 Žilina, t. j. dňa 31.05.2015), a preto jeho právny úkon nemohol vyvolať skoršie účinky, ako dňom jeho doručenia do dispozičnej sféry subjektu (žalovanému), ktorému bol tento právny úkon určený. Možno tak uzavrieť, že žalovaný nestratil výhodu splátok a svoj peňažný záväzok zo Zmluvy tak bol povinný uhradiť v splátkach s pôvodne dojednanou splatnosťou.

49. Keďže žalovaný svoje vyššie uvedené peňažné záväzky (časť 2. splátky v sume 31,82 eur splatnú dňa 15.09.2014 a všetky ostatné splátky vo výške 35,91 eur splatné v období od 15.10.2014 do 15.05.2015) v čase ich splatnosti neuhradil, dostal sa s ich plnením do omeškania (cit. ust. § 365 ods. 1 ObZ) a súd ho tak týmto rozsudkom zaviazal žalobcovi (ako univerzálnemu sukcesorovi CS podľa odseku č. 9 odôvodnenia tohto rozsudku) zaplatiť sumu 319,10 eur, pričom v ďalšom tak žalobu o zaplata sumy 7,05 eur (ako časti žalovanej dlžnej istiny v celkovej sume 326,15 eur; 326,15 eur - 319,10 eur = 7,05 eur) aj s úrokmi z omeškania vo výške 5,05 % ročne zo sumy 7,05 eur od 06.05.2015 do zaplata zamietol.

50. Pokiaľ si žalobca v ďalšom uplatňoval nárok na zaplatenie sumy 38,70 eur titulom zaplatenia nákladov spojených s uplatnením pohľadávky, súd konštatuje, že žalobca nepreukázal, že by mu (resp. CS) nejaké náklady spojené s uplatnením pohľadávky (v zmysle ust. § 121 ods. 3 OZ) vôbec vznikli a ani žiadne takéto náklady konkrétne netvrdil. Je možné sa len domnievať, že malo ísť o vopred CS paušálne stanovené náklady, teda akýsi poplatok (obdobne ako v iných prípadoch tohto veriteľa, o čom má súd vedomosť zo svojej činnosti - § 186 ods. 1 CSP). Ak teda aj CS účtoval žalovanému (dňa 03.11.2014 v sume 6,90 eur, dňa 14.11.2014 v sume 11,90 eur a dňa 01.12.2014 v sume 19,90 eur, ako vyplýva z výpisu z úverového účtu) náklady spojené s uplatnením pohľadávky, žalobca v prejednávanej veci nepreukázal (a opätovne ani len netvrdil), že by medzi účastníkmi Zmluvy došlo k dohode o podmienkach vzniku práva CS na takýto poplatok (náklady spojené s uplatnením pohľadávky) a čase jeho splatnosti. Možno sa len domnievať, že sa tento poplatok (poplatky) mal nejakým spôsobom vzťahovať k omeškaniu žalovaného s úhradou splátok, resp. zosplatennej pohľadávky (čo nepriamo vyplýva aj zo znenia ust. bodu 4.3. časti 3. Zmluvy), t. j. boli akousi paušalizovanou náhradou prípadnej škody za porušenie zmluvnej povinnosti žalovaným, teda nemožno ich inak chápať ako zmluvnú pokutu. Dojednanie o zmluvnej pokute však pre svoju platnosť podľa ust. § 40 ods. 1 OZ v spojení s ust. § 544 ods. 2 OZ vyžaduje písomnú formu. Žalobca opätovne nepreukázal a ani len netvrdil, že CS so žalovaným v písomnej forme dojednali túto zmluvnú pokutu. Vzhľadom k tomu, že žalobca nepreukázal (ani len netvrdil) platnú dohodu účastníkov ohľadom práva CS na náklady spojené s vymáhaním pohľadávky a ani prípadné reálne vynaloženie týchto nákladov, súd musel žalobu v časti o zaplatenie sumy 38,70 eur zamietnuť.

51. Vzhľadom na uvedené omeškanie žalovaného (keďže svoje peňažné záväzky v čase ich splatnosti podľa odseku č. 49 odôvodnenia tohto rozsudku nespĺnil a dostal sa tak dňom nasledujúcim po ich splatnosti do omeškania) vzniklo CS (resp. žalobcovi ako jeho sukcesorovi) právo požadovať od žalovaného úroky z omeškania vo výške podľa cit. ust. § 369 ods. 1 a 3 ObZ v spojení s cit. ust. § 517 ods. 2 OZ a cit. ust. § 3 nariadenia Vlády SR č. 87/1995 Z. z., t. j. vo výške 5,05 % ročne (keďže základná úroková sadzba ECB bola v období od 10.09.2014 do 15.03.2016 vo výške 0,05 %, o čom má súd vedomosť zo svojej činnosti - § 186 ods. 1 CSP): zo sumy 31,82 eur (ako dlžnej časti 2. splátky) od 16.09.2014 do zaplatenia, ďalej zo sumy každej ďalšej nasledujúcej splátky (3. až 10.) vo výške 35,91 eur odo dňa nasledujúceho po dni splatnosti tej ktorej splátky (16.10.2014, 16.11.2014, 16.12.2014, 16.01.2015, 16.02.2015, 16.03.2015, 16.04.2015 a 16.05.2015) do zaplatenia. Vzhľadom k tomu, že žalobca si uplatnil žalobou nárok na zaplatenie úrokov z omeškania len odo dňa 06.05.2015, súd mu viazaný žalobou (§ 216 ods. 1 CSP) priznal tento nárok a zaviazal žalovaného na plnenie tohto nároku v rozsahu o zaplatenie úrokov z omeškania vo výške 5,05 % ročne: zo sumy 283,19 eur od 06.05.2015 do zaplatenia a zo sumy 35,91 eur od 16.05.2015 do zaplatenia a vo zvyšnej časti, ako je to uvedené vo výroku tohto rozsudku, žalobu o zaplatenie úrokov z omeškania (t. j. úrokov z omeškania z týmto rozsudkom priznanej sumy 319,10 eur) zamietol.

52. Podľa ust. § 255 ods. 2 CSP, ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

53. Podľa ust. § 262 ods. 1 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

54. Podľa ust. § 262 ods. 2 CSP, o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

55. O nároku na náhradu trov konania súd rozhodol podľa ust. § 262 ods. 1 v spojení s ust. § 255 ods. 2 CSP, a to vzhľadom k pomeru úspechu strán sporu v konaní v prejednávanej veci. Žalobca mal vo veci len čiastočný úspech v čistom vyjadrení 16 % [úspech žalobcu počítaný ku dňu vyhlásenia rozsudku, t. j. ku dňu 19.09.2017: 319,10 eur, t. j. istina + 34,01 eur, t. j. úroky z omeškania vo výške 5,05 % ročne zo sumy 283,19 eur od 06.05.2015 do 19.09.2017 + 4,26 eur, t. j. úroky z omeškania vo výške 5,05 % ročne zo sumy 34,01 eur od 16.05.2015 do 19.09.2017 = 357,37 eur; celková žalovaná výška pohľadávky s príslušenstvom vyčíslená ku dňu vyhlásenia rozsudku: 395,42 eur, t. j. istina + 182,73 eur, t. j. úrok vo výške 23,56 % ročne zo sumy 326,15 eur od 06.05.2015 do 19.09.2017 + 42,84 eur, t. j. úroky z omeškania vo výške 5,05 % ročne zo sumy 356,72 eur od 06.05.2015 do 19.09.2017 = 620,99 eur; %-tuálny úspech žalobcu = 357,37 eur / 620,99 eur = 0,58 = 58 %; úspech žalovaného 42 % = 100 % - úspech žalobcu 58 %; čistý úspech žalobcu 58 % - 42 % = 16 %]. Preto o nároku na náhradu trov konania rozhodol súd tak, že žalobcovi priznal proti žalovanému nárok na náhradu pomernej časti trov konania zodpovedajúcej 16 %-tám ním vynaložených trov konania na účelne uplatnenie práva proti žalovanému. O samotnej výške tejto náhrady trov konania rozhodne súd podľa ust. § 262 ods. 2 CSP po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresnom súde Žilina.

Podľa ust. § 125 ods. 1 CSP, odvolanie možno urobiť písomne, a to v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe.

Podľa ust. § 125 ods. 2 CSP, odvolanie urobené v elektronickej podobe bez autorizácie podľa osobitného predpisu treba dodatočne doručiť v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe autorizované podľa osobitného predpisu; ak sa dodatočne nedoručí súdu do desiatich dní, na podanie sa neprihliada. Súd na dodatočné doručenie podania nevyzýva.

Podľa ust. § 125 ods. 3 CSP, odvolanie urobené v listinnej podobe treba predložiť v potrebnom počte rovnopisov s prílohami tak, aby sa jeden rovnopis s prílohami mohol založiť do súdneho spisu a aby každý ďalší subjekt dostal jeden rovnopis s prílohami. Ak sa nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie podania na trovy toho, kto podanie urobil.

Podľa ust. § 363 CSP, v odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, podpis a spisovej značky konania) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa ust. § 364 CSP, rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa ust. § 365 ods. 1 CSP, odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa ust. § 365 ods. 2 CSP, odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Podľa ust. § 365 ods. 3 CSP, odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa ust. § 366 CSP, prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (zákon č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov).